

Moș Crăciun

Samoila

De vine Moș Crăciun la mine
În pridvor,
Fetele mele dragi
Nu-i mai aduc prinos.
Au crescut prea mari
Și-și văd de ale lor
Precum îmi văd și eu,
Bătrân de grijă ros.
După „avut”, aleargă
Din zori și până-n seară,
Stârnind chiar răutatea
Lângă porniri deșarte
Și uită de „moșul”
Ce le-a păzit din fașă,
Dându-le-n mână
Șansa
Și-o carte.
Așa că,
Moșul meu drag,
Rogu-te fierbinte,
Du-le în dar
Grija părintească,
Altceva nu am
Să le dau prin tine
Ca să le mulțumească.
Că n-am avut băieți,
Poate a fost un semn
Pe care Goriot la înțeles,
Deplin,
Precum și eu l-am înțeles.
De aceea
Nu mă îndemn
Înfrânt să fiu
Acum
Cât încă mă mai țin.